

Prologus in librum machabeorum.

Incipit prologus beati Hieronimi presbiteri in libros machabeorum.

Machabeorum 3 libri
duo prenotat prelia inter hebreorum duces gentesq; persarum pugnam quoq; sabbatoz: et nobiles machabei ducis triphos. ercius noie et libri iudem sunt nuncupati. Hec quoq; historia continet etiam inclita illa gesta machabeoz fratum: qui sub anthio rege pro sacris legibus dira tormenta perpessi sunt. Quos mira pia dum diuersis suppliciis uirgerent: non solum non flevit: sed et gaudens hortabas ad gloriam passionis.

Item alius prologus.

Machabeorum 3 libri
licet non habeant in canone hebreoz: tamen ab ecclesia inter diuinorum voluminum annorant historias. Prenotant autem prelia iter hebreoz quices: gentesq; persarum: pugnam quoq; sabbatoz et nobiles machabei triphos: fedus quoq; amiciciarum cum romano ducibus atq; legationum. Machabei se prem fratres ab una matre machabea nomine geniti: custodientes legem: prius traditionem: non manducantes carnem porcinam: ob hoc ab anthio rege seuissimo in anthiochia martyrum gloria coronati sunt cum matre sua atq; sepulti cum magna veneratione ibi quiescunt.

Epistola Rabbanii

Dominino excellētis.
simo et in cultu christiane religionis strenuissimo Lodouico regi. Rabbanus uisissimus seruorum dei in domino dominorum perpetua optat salutem. Cum sim promptus animo ad parandum atq; suendum mea voluntati: quotidie cogito: quid honorificient vestre gratum exhibeant ut mei memoria sedulo apud uos macteat. et deuotio mea erga obsequium vestrum appareat. Unde grādis mihi qonis angustia in aīo verba cogitadi quid potissimum reverentie vestre offeram: qn alii iuxta id qd sibi concedet et opulentia rerum vires illis ministrat. multiplia misera vobis deferunt. Ego autem ita per me hoc non efficere posse sentio. Sed tamen uacuus a munere penitus non ero: quia iuxta paupertatem virium mearum et ingenij tenuitatem ea que in meditatione sanctorum scripturarum elaborari offerre decreto. que licet non sunt digna prudenter vestre tamen credo non sunt ubiq; spernenda. Preterito siquidem anno transmisisti uob tractatum in danieli prophetam: quē non solum ex dictis maiorum: quin etiam ex nostra paruitatis sensu confeceram. Nunc vero quia tempus est illud quo romana ecclesia constituit libros legi machabeoz in ecclisia eorumdem librorum expositionem: quā ante annos aliquot rogantibus amicis sensu bystoricō simul et allegorico dictauerat: excellētis vestre defero: ut si aliqui sensum mysticum in eis nos dicnoscere teleceret: habebitis in promptu quo illū explicitū inuenire ualeatis: non dico ualde diserte et oratione rhetorica. Et lucido sermone et catholica fide. Vos quoq; si quid in predicto opere reperiatis vobis gratū et rite prolatū: cuius gratiae

loc teputetis: a quo est omne bonum. Si quid autem mis recte: vel inconuenienter positum uobis ibi deminutatur: imperit me magister teputetis qd malicie: qd in hoc corpusculo uixero in christi seruicio prout possibilis fuerit laborare: pte. Ipsius enim est misericordia ut qui mibi in animo hoc dedit: velle ipsum me bono operari faciat consumare. De quo propheteta ait. Propterea est dominus omnibus inuocauitibus se in veritate: et non derelinquit omnes qui sperant in se. Divinitas domini nostri iehu christi dicit vos hic ioculomes. et legis dei veritatem amantes ad multo salutem custodiatis: et post buiis vite cursum ad veram et eternam beatitudinem peruenire concedat.

Item alia epistola rabbani.

Romni caritatis officio dignissimo geraldo sacri palati archidiacono: Rabbanus uisissimus seruorum dei fuis in christo salutem. Demini me in palato vangioni ciuitatis constitutum: tecum habere sermonem de eminentia scripturarum sanctorum: et te difficultate diniarum bystoriarum: in quibus non solum per aliquata loca: ppter uarietatem rerum et situm prouinciarum obscurus est sensus: quoniam per tropos figurarum occultus est intellectus. Et quia eodem tempore commentarios in libros regum nuper a nobis editos venerabilis abbati Huduino tradidimus: tu qui tem paruitate meam exhortatus es: quatenus in libros paraliip. atq; machabeorum commentarios iuxta vestigia maioris pari studio conderem: feci quantum potui: et prioris libri expositionem. Lodouico regi editam dedi: sequens vero tue sanctitati tradendam reseruavi: ut petitio tua non esset vana: neque haberet me suggestum: qsi tibi rogantib; nolle conferre: qd alius gratis contulerim: proinde qd iam confessum opus habes: utere consciente tecet seruū christi cuius communione multo: et quod solus impetraveras ad plurimorum utilitatem peruenire facias. Decetero quoq; volo sanctitatem tuam scire: qm ipsum opus ideo partim de divina bystoria: partim de iosephi iudeoz bystoriī traditione: partim vero de aliarum gentium bystorijs contexti: ut quia non tantum gentis iudeoz ac principiū eius: sed et aliarum gentium similiter in ipso libro menti sit: ex multo librorum collatione veritas lacre bystoricē pateat: et sensus narrationis eius lectori lucidior fiat. In vero si quid in memorato oportebit gratum atq; utile iueneris: largitor omniū bonorum inde gratias referas. Si quid autem reprehensibile in esse prospexeris nostrae infirmitati et imperitie teputes: et apud clementē iudice venia impetrare nobis per sacras oaciones festines. Sicq; optimo largitor dignum honorem: et fragili opifici oportunum conferes solatū. Frater mitatem tuā divina maiestas prosperis successibus polletem: et eterne beatitudinis gaudia promerentem: omni tempore nři memorem conseruare dignatur.

Et factum est postq; Initium libri machabeo-
rum sile est principio libri ezekielis prophetæ: ubi scri-
ptū est. Et factū est in trigesimo anno: in q̄to mense ZC.
Vñ p̄m nobis q̄stio oritur: cur is qui adhuc nihil dixerat: ita exorsus est dices. Et factū est postq; percussit alexander ZC. Et nāq; fmo cōiunctōnis est: et scimus quia non coniungit sermo subsequens nisi sermoni precedenti.
Qui igit nihil dixerat: cur dicit? Et factum est: cum nō sit sermo cui hoc qd incipit subiungat. Quia in re inten-
dum est: quia sicut nos corporalia: sic prophetæ et scriptores
divinorum librorum sensu spiritualia a picunt: et illa sit
presentia quae nostrae ignoratiōis absentia videntur. An
debet ut in mente prophetarum ita coniuncta sint exteriori-
bus interiori: q̄tenus simul utraq; uideant: simulq; in eis
sunt: et intus verbum qd audiunt: et foris quod dicunt.
Patet igit cā cur qd nihil dixerat inchoauit dicens: Et
factum est. Deinde subiungit. Postq; percussit alexander

philippi rex macedo q̄ primus regnauit in grecia: egressus de terra cethim dariū psarū regem et medoz. Itaq̄ alexandri philippi et olympiadis filius dariū regez persarū atq̄ medoz occidisse oībus manifestū est. Qd t dani el in uisione sua qua byrā caprarum arietem ventilante cornibus p̄tris se describit: euidenter exprimit. Sed querit quomodo dicat alexander p̄mus regnasse in grecia cum multi ibidem in diversis locis ante regnasse reperiantur. Multo enim ante arguius: atheniensibus: lacedemonijs: corinthis: et liddis: reges p̄fuerūt. nec nō in macedonia nō p̄mus rex alexander esse inuenitur: vicelius q̄rtus. P̄ni mus enim rex macedoniū caranus erat: eo tēpore q̄ hebreorū iuda azarias q̄ et ozias rex fuit: et hebreorū israel rex ieroboā. latinorū quoq̄ procax siluins: et lacedemonijs calcamenes: chorintiobiozq̄ alexander et atheniensiū um thespis. H̄ ideo p̄mus regnasse dicitur in grecia alexander q̄a ceteris regib⁹ in singulis partibus antea regnauit: p̄imus ipse et solus i tota grecia regnauit. H̄az subuenis thebis: i persas arma coripiens: apd gā gicū flauis inito certamine dariū dices supe-

rauit: et ad extremum ipsum percussit arietē: et duo eius cornua confregit: medos atq̄ persas: militēs cum sub pedibus suis: et utruq̄ comu suo subiugauit imperio. Quod autē dicitur: egressus de cethim: de ipsa grecia signat. Cethim enim fuit te posteris noe: hoc est de filiis ianan: filii iapheth filii noe. Et satimā insulam habuit: que nunc dicitur cyprus: ut iosephus testis est: et ab ea omnes insule et maritima loca cethim hebrayce nominantur. Legam⁹ varronis de antiquitatibus libros: et silūmij capitonis 7 gr̄cum slegonta: ceterosq̄ eruditissimos viros: et vītebimus omnes pene insulas: et totius orbis litora: et terras mari vicinas: ac grecis accol' occupatas: qui ab amano et taurō montibus om̄ia maritima loca usq; ad occēnū possidere britānicā. Constituit inquit p̄glia multa: et oīm obtinuit munitiones: et interfecit reges terre: et accepit spolia multitudinis gentiū: et siluit terra in p̄spectu eius. Iḡt alexander magnus sicut tradunt hystorijs post dariū mortem hyrcanos ac girodomānos subegit. Post hec parthoz pugnam aggressus est: quos diu renitentes delevit: p̄ modū anteq̄ uicit. Inde traces euertit: aspera pamenos ac sponios: ceterosq; p̄los: qui in canali radice morabantur: r̄be ibi alexandria sup̄ amnem tangam constituta. Sed humani sanguinis iersaturabilis: siue hostiū siue etiā sociorū recentem tū semp sitiebat cruentem. Itaq̄ p̄tinaci impetu in bella: p̄cūres: choroasinos et aciatas: indomitā gente in teditōem accepit. Callisten philosophi sibi apud aristotelem condiscipulū cū plurimis aliis p̄ncipib⁹ cū enī deposito salutandi more: ut deū non adoraret occidit. Post hec indiam petit ut oceanō ultimoq; oriente finiret imperium. P̄isan urbem adiit: tedalos montes regnāq; theophil' regine expugnauit. Que cuī se sedisset cōcubitu regio regnū redemit. Peragratā p̄domita q̄ alexandri india cuī ad laxū mire asperitatis et altitudinis in quo multi populi loci coconfugant perueniunt: cognouit herculem ab impugnatō cū eiusdem laxi terre motu prohibuit. Emulatione p̄motus ut herculis acta suparet cū summo labore ac periculo sato potitus: om̄es loci eius gentes in teditōem accepit. Cū poro fortissimo indoz̄ rege cruentissimū bellū gessit. Postea cuī orientales populos singularū p̄uinitiaz nō sine cruenta victoria cepisset cōscensis nāvibus: cū oceanā litora pagraret ad urbem quandā cui ambira rex herat peruenit. Sed in expugnatione cū uitatis magnā partē exercitus sagittis hostiū veneno illitis amissit. Ac post herba que per somnū sibi ostensa est in potū saucijs data cū reliq̄s subueiret urbē expugnauit et cepit. Post quā circuactam ad oceanā et indum flumē ingressus babiloniā celeriter rediit: ubi cū cū exterritarū totius orbis p̄uinitari legati expectarent: hoc est cartaginēs: et totius affricē cū uitatu: b̄ et byzpanoz: galloz: sicilię: sardinę: plurime p̄terea partes italię: tantus timor in sumo oriente p̄stituti ducis

Tfactū est postq; per cussit alexander philippi rex macedo q̄ primus regnauit i grecia: egressus de terra cethim: dariū regē persarū et medoz: constituit p̄glia multa: et om̄iū obtinuit munitiones: et inēfecit reges terre: et pertransiit usq; ad fines terre: et accepit spolia mul-

populos ultimi i occidentis innascat: ut inde peregrinā cerneret toto mundo legationem q̄o vix crederes peruenisse rumorē. Vñ bene scriptum est. Et siluit terra in conspectu eius: quia nullus ei rebellare audebat.

Et post hec decidit t̄. Deuictis vbiq̄ gentib⁹ vndiq̄ thesauris rōpes eaz alexander absulit. Unde eo mortuo latellites atq̄ milites eius ppter opum magnitudinē quas cōgregatas habebat ac potentia regni: ab inuicem dissentiebant sicut pompeius trogus eiusq; beneficiator: iustinus in

libris hystoriarū sua rum ostendit: scribentes q̄ defuncto alexandro: in thesauris eius cōquaginta milia talents aurū reperta sunt: et annuo vecigalis tributo tricena milia. Deniq̄ alexander iter pericula p̄lōz te mūtu fūatus ad extremū cū in babilōe vrbe moret p̄ insidias suorū interfectus est: et marie factōne antipīis duis eius qui p̄ cassandruz filii suū cū veneno exīxit: sicut p̄dictus p̄p̄ius troḡ narrat dicens. Quia cū babylo nem reuertens: multis diebus ocio datis immisso olim cōiuīsōlerter alexander institueret: totusq; in letitia effusus: cū diei noctē pugnilez iuxisset: rece

dentem iam a coniuicio medicus thessalus instaurata cōmesatione zipsū ac sodales eius inmitauit: vbi accepto poculo: media potē repente velut telop̄fixus ingemuit: elatusq; a cōmūo semianimis ita cruciatus est ut ferū in remedia polceret: tactusq; hominū velut vulnera indolesceret. Renera autem insidie fūerunt. Nā memoratus antipater cū carissimos amicos suos interfectos videret ab alexandro: seq̄z magnis rebus in grecia gestis non tam gratiā apud regē q̄s inuidiosū esse: a mē quoq; ei⁹ olympiade varijs se criminationibus veratū: ad occupandū rege cassandri filium dato veneno subornat: qui cū fratrib⁹ philippo et iolla ministrare regi solebat: cuius veneni tanta uis fuit: ut nō cre: nō ferro: non testa cōtineret: nec alie ferri nisi in vngula equi potuerit: p̄monito filio ne alii q̄s thessalo et fratrib⁹ credret. Hac q̄aus apud thessalū paratū repetūq; cōnuīnum est. Philippos et iollas p̄gustare ac temptare potū regis soliti: in aq̄ frigidā venenū habuerunt: quā p̄gustate iam potionē sup̄misserunt. Quarta die alexander indubitatā mortē sentiē agnoscere se fatū domus maiorum suop̄ ait. Nā plerosq; et acidariū intra tricēsimū annū defunctos. Cum multatē deinde milites insidijsq; perire regem suspicātes ipse sedauit: eosq; omnes cū prolatus in editissimū locū vrbis eset ad conspectū suū admisit osculandūq; terterā suā flentibus p̄onevit. Cū lacrimaren̄ om̄es: ipse vero sine lacrimis tū: vep̄ sine ullo tristis mentis argumento fuit: ut q̄dā impatientius tolentes confortatus sit: quibus mandata ad parentes eoz tedit: adeo sicuti in hoste: ita et in morte inuictis ei animus fuit. Cū tēfice re ei amici viderent: q̄rūt quē imperij faciat beredem. Rūdit: Dignissimū Lanta illi magnitudo animi fuit: ut cū hercule filii cū fratre arideam cum roxanem vxore p̄gnante relinqueret: oblitus necessitudinū dignissimus nūcupauit heredem: proslus quasi nephas esset viro forti: aliū q̄s uir fortē succedere: aut tanti regni opes aliū q̄s probatis relinq̄. hac voce veluti bellicū inter amicos cecinisset: aut malum discordie misisset: ita omnes in emulationem cōsurgunt: et ambitione vulgi tacitū sermonē et fauorez militū querunt. Sexta die pelusa voce exemptū dígito anulū perdice trādidit. Om̄es ḡlante amicoz dissensionē sedauit. Nam et si nō voce nūcupatus est heres indicio tū electus videbat. Necessest alexander mense uno et annos tres: et tricēsimō natus. H̄ec autē: q̄a in hystoria māchabēorum regni alexandri mentio est facta: ideo ex libis gentiliū interpolui: ut lector agnoscet nō frustra virtute alexandri enarrari: et magnanimitate atq̄ actione ipsum esse p̄cipiū. Qd autē alexander dicit̄ diuississe regnū suū cū adhuc vineret pueris suis qui secū erant a iumentū nutriti: non tam ipse hoc diuisi: q̄s illis dividendū reliquit. Iḡt alexander per duodecim annos tremētem sub se oītes oppressit: principes vero eius quattuordecim annis dñati